

TEMA EDITÖRLERİNDEN

İçinde yaşadığımız ve “hız çağı” olarak da nitelenen dönemde bellek sayısız uyarının baskısı altında. Hızla etrafımızdan akıp giden dünya, bizi bazı şeyleri unutmaya, başka bir deyişle hatırimızdan uzak tutmaya zorluyor. Diğer bazı şeyleri ise hep hatırlamamızı sağlıyor ki, daha konformist, tüketimci, uyumlu ve hazcı bireyler/toplumlar olalım. Bu dünyayı biçimlendiren ve zamanın ruhu diyebileceğimiz küreselleşme ve neoliberal düzen belleğimizle oynadığı oyundan kârlı çıkıyor genellikle. Çeşit çeşit kavram türetip onlara bir piyasa değeri vemediyor. Bunlardan biri de nostalji. Birçok şeyin hızlıca unutuluşa terk edildiği bir çağda, ironik biçimde hatıraların üzerimize boca edilmesini buna bağlayabiliriz belki. Müzeler, sergiler, anma etkinlikleri, geçmiş yılları/yüzyılları yad eden moda akımları, tasarımlar, trendler, *vintage* piyasası ve benzerleri...

Meselenin pratik boyutu bir yana, doğrudan belleğe odaklansın ya da odaklanmasın, geçmiş üzerine

FROM THE THEME EDITORS

The memory is captive to innumerable stimuli in the so-called “speed age” we live through. The world rushing around us, is forcing us to forget—in other words—keep some things out of our minds. Meanwhile, the world enables us to remember some other things so that we can become more conformist, consumerist, compliant and hedonistic individuals/societies. On the whole, globalization or neoliberal order, which may be called as the *zeitgeist* of our times, comes out better off the game it plays with our memories. It produces multifarious concepts and assigns them a market value. One of these concepts is nostalgia. We can see why, ironically, in an age while numerous things are resigned to sink into the oblivion, reminiscences are tilted on us simultaneously. Museums, exhibitions, commemorations, fashion streams mentioning the past years/centuries, designs, trends, vintage market and so on...

Aside from the practical dimension of the issue, the concepts

akademik çalışmaları çerçeveleyen kavramlar da zaman zaman hatırlama ve geçmiş üzerine düşünmede nostaljinin etkisi hakkında ipuçları veriyor. Sözgelimi, Walter Benjamin'in tarih felsefesiyle daha yüzeysel temaslar kurulup *flaneur* kavramının geçmişteki mekânla ilişkilenmede, onun üzerine düşünmede bu kadar popüler olması bunun örneklerinden biri olarak düşünülebilir. Bir yandan da, Ernest Renan'ın dediği gibi ulusların tarihi unutmakla başlıyor ve Türkiye özgüllüğünde olduğu gibi, bellek rejiminin en temel ilkesinin bir "başlangıç amnezisi" olduğu durumda, nostalji geçmişi savunmanın ve unutmaya direnmenin başlı başına bir yolu haline de gelebiliyor. Kavramsal/kuramsal tercihler de bundan elbette nasibini alıyor.

Bellek harekete geçmek için bir takım nişanelere ihtiyaç duyuyor. Sesler, kokular, dokular, görüntüler, objeler ve sayılamayacak kadar çok şey... Bu nişaneler resmî tarih anlatısının nakşedildiği kolektif belleği de harekete geçirebilir, direngen bir alternatif anlatıyı da. O sebeptendir ki, muktedir olan, neyin hatırlanmasını istiyorsa onu çağrıştıracak işaretleri nakşeder yaşam

surrounding academic studies on the past, whether they focus on the memory or not, are now and then giving us some hints to think about the effects of nostalgia. For instance, we may consider the popularity of Walter Benjamin's concept of *flaneur* in thinking of the spaces of the past and relating to them, while his philosophy of history remains neglected. On the one hand, as Ernest Renan put it, the history of nations starts with forgetting, and nostalgia may emerge as a tool to defend and resist forgetting the past, as in the case of Turkey where the main principle of the memory regime has been a "beginning amnesia". Conceptual/theoretical preferences are naturally taking their own share of it.

Memory needs some signs to make a move. Sounds, scents, tissues, images, objects and numberless others... These signs may mobilize both the collective memory, on which the narrative of official history is engraved or an alternative tenacious narrative. That is the reason why the powerful imprints the signs of what he prefers to be remembered in the life spaces and daily life. Spatial order, popular culture products, media, national education curricula, literary canon are totally filled

alanlarına ve gündelik hayata. Mekânsal düzen, popüler kültür ürünleri, medya, millî eğitim müfredatları, edebî kanon hep bu işaretlerle doludur ve bizi kolektif belleğin konforuna çağırır.

Kolektif ve bireysel belleklerin manipüle edilmeye çalışıldığı bir çağda, akademide ve akademi dışında bununla mücadele etmenin yollarının da arandığı söylenmeli. Alternatif tarih araştırmaları, sözlü tarih çalışmaları hem “Tarih’te neler oldu?” sorusunun kendisini eleştiri konusu etti, hem de yazılı kayıt altına alınarak arşivlenen geçmişin bize büyük hikâyeyi dayattığını gösterdi. Modernite eleştirisiyle birlikte ortaya atılan “büyük anlatıların sonu” argümanı, bellekleri muhasara altına alan büyük hikâyelerin parçalanması için alan yarattı. Bu alanda, her topluluğun, kapsayıcı tarih anlatısından dışlanan, sesini duyuramayan kesimlerin sözünü dillendirmeye yönelik çalışmalar yapılageldi. Bu çalışmalardan bir kısmı, akademinin sınırları dışına çıkarak mağdurun diline tercüman oldu. “Geçmişle hesaplaşma” pratiği bu türden alternatif tarih araştırmalarının yardımıyla yaygınlaştı örneğin.

with these signs and they summon us all to the comfort of collective memory.

In an age of constant manipulations of collective and individual memories, it is necessary to mention that there are also challenges to struggle with these manipulations in and out of the academia. The studies on alternative history or oral history has problematised the question of “What happened in the past?” itself, as well as revealing that the written records of the archives are imposing only the grand-story on us. The argument, which emerged within the critique of modernity as “the end of grand-narratives” has made way for the grand-stories that surrounded the memory to fragmentize. By this means, there occurred studies on the people who are either excluded from the History’s narrative or silenced by it. Some of these studies has gone beyond the borders of the academia and articulated the feelings of the victims. For instance, the practice of “coming to terms with the past” has become widespread through this alternative history researches. The practice has taken crucial steps to establish social peace by tracing the past traumas in the memory, rendering them visible, enabling the victim to confront

Bu pratik, geçmiş travmaların bellekteki izlerini sürerek, bu izleri görünür kılarak mağduru cebir işleyenle yüzleştiren ve cebir işleyeni af dilemeye teşvik ederek toplumsal barışı tesis etme yolunda önemli adımlar attı.

Hatırlamak mı hayatta kalmayı ve çatışmasızlığı mümkün kılar, unutmak mı sorusunu akademinin ve siyasetin gündemine taşıyan travma ve bellek çalışmaları tüm dünyada tartışılmaya değer bir başlık haline gelmiş durumda yaşadığımız çağda. Sistematik unutturma, örtme, silme ve manipülatif anımsatma politikalarına karşı dünyanın her yerinde ve Türkiye’de de belleği dirençli ve mücadelecı kılmaya yönelik örgütlenmeler ve faaliyetler toplumun hafızasının bekçiliğini üstlendiler. Sıradan olanın, ötekileştirilenin ve mağdur edilenin sesini duyuracak arşivler oluşturuldu, bu ses kitle iletişim araçları yoluyla yaygınlaştırıldı, bu sesin izini sürecekle araştırma merkezleri kuruldu. Hatırlamanın/unutmamanın bir direniş biçimi olduğu anlaşıldı bu yolla.

Bugünü ve geleceği inşa eden geçmiştir. Belleği bir enstrüman gibi

with the tyranniser and inciting the tyranniser to apologise.

In our times, trauma and memory studies that bring forward the question of whether it is remembering or forgetting that enables the survival and non-conflict to the agendas of both academia and politics, has become a topic worth discussing throughout the world. Some organizations and activities all over the world and in Turkey, has taken over the task of social memory’s gatekeeping by rendering the memory resilient and challenging against the politics of systematic effacement, occlusion, erosion and manipulative reminding. They composed archives to give voice to the ordinary, marginalized and victimized ones, these voices are extended through mass mediums, and research centers are established to trace these voices. In this way, it appeared that remembering/not forgetting is a form of resistance indeed.

The past is what constructs the present and the future. If we regard memory as an instrument, we can construct the cultural palimpsest through it with an inclusive approach, and give way to the adding of new layers on it.

kabul edecek olursak, kültürel palimpsesti onun aracılığıyla, içerici bir yaklaşımla kurar ve üzerine yeni katmanlar eklenmesinin yolunu açmış oluruz. Bu alanda akademi ile sivil toplumun işbirliği hayati önemde. MomentDergi'nin "bellek" temasına ayırdığımız bu ikinci sayısının da bu çetrefilli meseleye akademiden bir katkı olarak görülmesini isteriz.

Belleğin yukarıda değindiğimiz pek çok veçhesiyle temas eden MomentDergi, bunları bellek dosyasında bir dizi özgün yazıyla dikkatinize sunuyor. Saime Tuğrul, "AVM'li Hatırlama ve Unutma" başlıklı yazısında, kentlerin hızla değişen sosyal örgütlenmesi ile hatırlama pratikleri arasındaki ilişkiye değiniyor. Bu açıdan bu yazının, MomentDergi'nin bellek sayısının Türkiye özelinde güncel kent tartışmalarıyla teması en kuvvetli iki yazısından biri olduğunu söyleyebiliriz. Yanı sıra, Tuğrul'un yazısı, kent ve bellek ilişkisini incelemek için önerilebilecek bir dizi kavramı hatırlatarak başlı başına bir bellek oluşturuyor. Pınar Yelsalı Parmaksız'ın "Ars Memoria'dan Postmnemonik Topluma Levent-Gültepe'de Kayıp Zamanın İzinde"

For this purpose, the collaboration of academia and civil society is of great importance. We hope that the second issue of MomentJournal that we spared for the "memory" theme, be regarded as a contribution to this thorny subject.

MomentJournal is touching upon the various above mentioned aspects of the issue of memory *via* an array of distinctive articles and bring them to your attention. In her article titled "AVM'li Hatırlama ve Unutma" (Remembering and Forgetting with Shopping Malls), Saime Tuğrul focuses on the relationship between rapid changing social organizations of cities and the practices of remembering. In this respect, we can note that the article is one of the two leading articles in this issue, touching upon the actual discussions on the urban sphere specific to Turkey. Besides, Tuğrul's article creates a memory of itself by reminding us of a range of concepts to examine the relationship between the city and the memory. Pınar Yelsalı Parmaksız's article titled "Ars Memoria'dan Postmnemonik Topluma Levent-Gültepe'de Kayıp Zamanın İzinde" (From Ars Memoria to Postmnemonic Society: in Search of Lost Times in Levent-Gültepe), scrutinises the relationship between the city and the memory with a recourse to one of the

başlıklı yazısı kent ve bellek ilişkisini en yakıcı gündemlerden birinin, kentsel dönüşümün üzerinden geçerek irdeleyen ve bu açıdan yine güncelle temas eden bir yazı. Yazar İstanbul’da kentsel dönüşümü Levent-Gültepe örneğine bakarak ve etnografik öğeler içeren metodolojik yönelimlerle ele alıyor. Yazı, kent ve bellek ilişkisini küreselleşme ve neoliberalleşme sonrasında ortaya çıkan ve diğerlerinin yanında yazarın da *postmnemonik toplum* olarak adlandırdığı bellek rejimini sorunsallaştırarak tartışıyor. Tatiana Mozhaeva ve Simten Coşar’ın “Costructing the Past through the Present in News Discourse: The Case of Soma” başlıklı yazılarında zengin zamansallık (*temporality*) yazınına arkalarına alıyor ve Türkiye’de haber söyleminde geçmişin inşasını gazete haberlerini analiz ederek inceliyorlar. Yazının analiz çerçevesini Türkiye’de yaşanan en büyük iş cinayeti olan Soma Cinayeti teşkil ediyor ve yazı bu ampirik örnek aracılığıyla zamansallığı özgün bir sosyo-politik bağlamda tartışmış oluyor; bu yanı sıra, derginin bu sayısında söz konusu korkunç cinayeti “hatırlatıyor olmayı” da ayrıca önemsedığımızı belirtmek isteriz.

most urgent agendas of Turkey; urban transformation. The author handles urban transformation via looking at the case of Levent-Gültepe, making use of a methodology that comprises of ethnographic elements. The article discusses the relation by problematizing the memory regime what she, besides others, calls as *postmnemonic society*, emerging after globalization and neoliberalization. Tatiana Mozhaeva and Simten Coşar, in their article titled “Constructing the Past through the Present in News Discourse: The Case of Soma”, handle the rich literature of temporality and analyze the construction of the past in the newspapers. The frame of the analysis frame is comprised of the utmost work murder of Turkey, which took place in Soma. Through this empirical case, the article discusses temporality within a socio-political context; in that sense, we would like to underline that we attach particular importance to “remind” that terrible work murder in this issue of our journal.

The literature on memory in Turkey makes much of the relationship between the city and the memory. Several studies

Türkiye'deki bellek yazınında kent ve bellek ilişkisi özel bir yer tutuyor. Daha önce özellikle Cumhuriyet'in pek çok bellek mekânı üzerine çalışıldı. Esra Dabağcı'nın "Mezar Taşları Suskun Mudur? Cebeci Askerî Şehitliği'nin ve Anıtının Söyledikleri ve Söylemedikleri Üzerine" başlıklı yazısı da kaçınılmaz olarak milliyetçiliğe temas ederek ulusun mekânsal temsili ve bellek ilişkisini Cebeci Askerî Şehitliği'ni inceleyerek ele alıyor. Odaklandığı ampirik örnek bir yana, yazının etnografik öğeler içermesi, onu özgün kılan niteliklerden biri. Şahika Erkonan'ın yazısı uluslararası bellek literatüründeki görece yeni ve bir o kadar da popüler tematik yönelimlerden birinin, aile belleğinin izinden gidiyor. "Aile Fotoğrafları: Aile Belleğinin Kurgulanmasında Fotoğrafın Rolünü Etnografik Yöntemle İncelemek" başlıklı yazısında Erkonan, zaman zaman katılımcı gözlemleri de içeren etnografik bir çalışmayla ailelerin fotoğrafla kurdukları ilişkiyi, kendi deyişiyle "fotoğraf pratikleri'ni inceliyor. Yazının Türkiye bellek yazınındaki genel eğilimlerin dışında durması ve kullandığı yöntem itibarıyla alana özgün bir katkı yaptığını düşünüyoruz. Burcu Şimşek'in "Orada

were conducted on the memory regime, the Republic introduced. Esra Dabağcı's article titled "Mezar Taşları Suskun Mudur? Cebeci Askerî Şehitliği'nin ve Anıtının Söyledikleri ve Söylemedikleri Üzerine" (Are Gravestones Silent? On the Said and Unsaid of Cebeci Martyrs' Cemetery and Memorial) handles the relationship between the spatial representation of the nation and the memory through examining Cebeci Martyrs' Cemetery, by inevitably getting in touch with nationalism. Along with the empirical case the it focuses on, what makes the article distinctive is also the use of ethnographic elements. Şahika Erkonan's article follows the footsteps of one of the relatively new and popular thematic orientations in international scholarly literature on memory; the family memory. In her article titled "Aile Fotoğrafları: Aile Belleğinin Kurgulanmasında Fotoğrafın Rolünü Etnografik Yöntemle İncelemek" (Family Photographs: Exploring the Role of Photography in Construction of the Family Memory with the Ethnographic Methods), Erkonan analyzes the relations of families with the photographs, in her words, the "photograph practices" by making use of participatory observation techniques in her ethnographic research. The article is quite authentic with regard to both methodology and the general

ve Burada: İki Göçmen Türk Kadından Dijital Hikâyeyle Avustralya'daki Kırk Yılı Hatırlamak" başlıklı yazısı ampirik malzemesini çok uzaklardan, Avustralya'dan taşıyıp getiriyor. Dijital Hikâye Anlatımı konusunda çalışan Şimşek, kendi çalışma alanını bellek çalışmalarıyla ilişkilendirerek iki kadın göçmenin retrospektif hikâyeleriyle göç deneyimine ve onu takip eden "orada bir yaşam kurma" çabasına odaklanıyor. Dosya içinde yer alan son metin Jeffrey Olick'in "Kolektif Bellek: İki Farklı Kültür" (Collective Memory: The Two Cultures) başlıklı makalesi. Bu metin, "kolektif belleğin ne olduğu"nu, alanın gelişiminde görece erken bir tarihte (1999) sarıleştirme çabasıyla bellek çalışmaları yazınında son derece önemli bir yere sahip. Totemleştirilmiş ve popüler kullanımı semantik alanını çoktan aşmış bir kavram olmakla, daha eski ve verimli kavramların sefil bir ikamesi olmak arasında savrulup duran kolektif belleğin tam olarak neye karşılık geldiği sorusu, Olick'in kanonik makalesinde, yazıldığı zaman açısından özgün bir cevapla karşılık buluyor.

Bu sayıda dosya dışında da iki yazı daha bulunuyor. İlki Çağla Karabağ Sarı'nın "İzleyici Araştırmaları ve Politik İmkân Sorunu" başlıklı yazısı.

orientations of memory literature in Turkey. Burcu Şimşek's article titled "Orada ve Burada: İki Göçmen Türk Kadından Dijital Hikâyeyle Avustralya'daki Kırk Yılı Hatırlamak" (There and Here: Two Turkish Migrant Women's Remembering the Forty Years in Australia by Digital Stories), brings its empirical material from far-off, Australia. Şimşek, who conducts research on Digital Storytelling, links her own field of study, with memory studies and focuses on the experience of migration and "struggle to establish a life there" through two women's retrospective stories. The last thematic article is Jeffrey Olick's "Collective Memory: The Two Cultures". The article is quite significant for the literature of memory as it endeavors to define "what collective memory is" in a relatively early time (1999) considering the emergence of the field. Oscillating between being totemized and embedding the popular uses that already exceeded its semantic sphere on the one hand, and being a poor substitution of older and abundant concepts on the other hand, Olick asks, in his canonic article, the question of what exactly the concept of collective memory means and responds with an authentic answer considering its time. In this issue, exclusive of the theme file, we have two more articles. The first one is Çağla Karabağ Sarı's

Karabağ Sarı yazısında, Türkiye’de medya ve iletişim çalışmalarında görece ihmâl edilmiş bir alan olan İzleyici Araştırmaları yazısına dair, yazın içindeki eleştiriler de dâhil olmak üzere hayli zengin bir değerlendirme sunuyor. Yazı izleyici araştırmalarının sunduğu potansiyelleri politik imkân zemininde tartışıyor ve bu pratiğin uzun vadede anlam mücadelesinde muhalefet lehine sonuçlanma imkânı sunabileceğini öne sürüyor. İkinci sayının çarpıcı yazılarından biri Ahmet Emin Bülbül’ün “#Nymphomaniac: Dijital Çağ’da Sinema Sansür ve Mahremiyet” başlıklı yazısı. Yazar filmin sansürlenmesi tartışmalarına hayli özgün savlarla yaklaşıyor ve hem sansürü hem de sansüre yönelik eleştirel iddiaları betimleyici bir eğilimden uzak durarak post-kolonyal Doğu-Batı ikiliği bağlamında tartışıyor.

Tarihten Geçenler ve Değini bölümlerini MomentDergi’de özellikle önemsiyoruz. İlk sayıdan bu yana sosyal bilimlerin kült figürleri üzerine betimleyici-ve belki bu yönüyle anımsamaya yönelik (*commemorative*)-olmanın yanı sıra özgün değerlendirmelere yer vermeye çalışıyoruz. Emre Canpolat’ın

article titled “İzleyici Araştırmaları ve Politik İmkân Sorunu” (Audience Research and the Problem of Political Possibilities). Karabağ Sarı offers a quite rich assessment of the literature on audience research, along with criticisms the field takes, which have been relatively neglected in media and communication studies in Turkey. The article discusses the potential of audience research on the axis of political possibilities and argues that over the long term, the practice may provide an opportunity for the struggles to be concluded to the advance of the opposition. One of the striking articles of this second issue is Ahmet Emin Bülbül’s “#Nymphomaniac: Cinema, Censorship and Intimacy in the Digital Age”. The author deals with the discussions on the censorship of the movie by highly distinctive arguments. Avoiding to present a descriptive account of both the censorship and the criticisms of it, he puts his discussion in the context of post-colonial East-West dichotomy.

We care much about the *Passers-by in History* and *Commentary* sections of MomentJournal. Since the first issue, we especially attend to giving place to descriptive-in that sense *commemorative*-and distinctive

“Walter Benjamin’de Yöntem ve *Flaneur*” başlıklı yazısını da bu çerçevede değerlendirerek bu sayıda yer vermek istedik. Bu sayının değini bölümündeki yazı ise Canpolat’ın metnini tamamlayıcı nitelikte. Leyla Bektaş’ın “Flanörün Cadde-i Kebir Gezintisi: Beyoğlu’nun Mazisine Walter Benjamin’le Bakmak” başlıklı yazısı bu sayının okuması en keyifli metinlerinden biri. Kendine özgü üslubu ve yazarı bir *flaneur* olarak Beyoğlu’nda gezdiren kurgusuyla Walter Benjamin ve Beyoğlu severlerin ilgisine sunuyoruz.

Bu sayıda iki değerli kitap eleştirisi bulunuyor. Ayşe Durakbaşa’nın özellikle toplumsal cinsiyet alanında çok önemli çalışmaları bulunan sosyal tarihçi Leonore Davidoff’un *Thicker than Water: Siblings and their Relations* kitabı hakkındaki değerlendirmesi bunlardan ilki. Davidoff’u 19 Ekim 2014 tarihinde kaybetmiş olmamız nedeniyle ne yazık ki üzücü bir tesadüf yaşamış olduk. Yazının sonunda uzun yıllar Davidoff’la aynı üniversitede çalışmış olan sosyolog Miriam Glucksmann’ın Davidoff’la ilgili yazdığı kısa bir biyografiye yer

viewpoints on the cult figures in social sciences. We wanted to include Emre Canpolat’s article titled “Walter Benjamin’de Yöntem ve *Flaneur*” (Method and the *Flaneur* in Walter Benjamin) in the section *Passers-by in History* in this respect. The article in section the *Commentary* is subsidiary to Canpolat’s article; Leyla Bektaş’s “Flanörün Cadde-i Kebir Gezintisi: Beyoğlu’nun Mazisine Walter Benjamin’le Bakmak” (Flaneur’s Cadde-i Kebir Walk: Seeing Beyoğlu’s Past through Walter Benjamin) is one of the most elegantly written articles of the issue. By its unique tone and its fictive aspect in taking the author for a walk as a *flaneur*, this article is for the taste of Walter Benjamin fans as well as Beyoğlu lovers.

There are two valuable book reviews in this issue. The first one is Ayşe Durakbaşa’s review on Leonore Davidoff’s *Thicker than Water: Siblings and their Relations*. An outstanding social historian working particularly on gender and history Davidoff’s passing away on the October 19, 2014, was a very unfortunate coincidence for us. We include a brief biography of her, written by her colleague Miriam Glucksmann at the end of the article. The second book review belongs to Meral Akbaş. In her article, she reviews—her work goes far beyond

veriyoruz. İkinci kitap eleştirisini Meral Akbaş kaleme aldı. Neşe Özgen'in *Van-Özalp ve 33 Kurşun Olayı: Toplumsal Hafızanın Hatırlama ve Unutma Biçimleri* kitabını değerlendirdiği yazısında Akbaş, kitaba dair zaman zaman bir kitap eleştirisi metninden beklenenden daha zengin bir değerlendirme sunuyor.

MomentDergi'nin bu sayısında iki de söyleşi yer alıyor. Türkiye'de bellek çalışmaları alanında hem akademik hem de politik faaliyetler yürüten ve bellek mücadelesinin en önemli örgütlü öznelerinden biri olan Hafıza Merkezi'yle bir söyleşi gerçekleştirdik. Nispeten yakın bir tarihte kurulan ve genç insanların alternatif tarihlerle ve anlatılarla karşılaşmasını sağlamayı hedefleyen Karakutu Derneği'yle yaptığımız söyleşinin de bu sayıda yer almasından memnunuz.

Hem tematik hem de biçimsel olarak zengin bir sayı hazırladığımızı umut ediyor ve sizlere keyifli okumalar diliyoruz.

Funda Şenol Cantek
Göze Orhon

a book review, though—Neşe Özgen's book titled "Van-Özalp ve 33 Kurşun Olayı: Toplumsal Hafızanın Hatırlama ve Unutma Biçimleri" (*Van-Özalp and 33 Bullets Case: The Forms of Remembering and Forgetting in the Social Memory*).

There are two interviews in this issue. We had an interview with one of the most significant subjects in memory struggle in Turkey, carrying out academic and political activities on memory: The Memory Center. We are also pleased to present another interview with a relatively new organization, which aims at enabling young people to encounter alternative histories and narratives; Karakutu Association.

We hope to have prepared a rich issue both in thematic and formal terms and wish you a satisfying reading process.

Funda Şenol Cantek
Göze Orhon